

2. Гутник І. Козацька педагогіка як складова системи національного виховання молоді. *Початкова школа*. 2003. № 10. С. 47-49.
3. Косюк О. Теорія масової комунікації : навч. посіб. Луцьк : ВНУ ім. Лесі Українки, 2012. 384 с.
4. Ривліна В. Медіатизація мистецтва : комунікаційні аспекти : дис... канд. наук із соц. комунікацій: 27.00.01 – теорія та історія соціальних комунікацій. Дніпро, 2021. 194 с.
5. Словник культурологічних термінів для студентів усіх спеціальностей заочної та денної форм навчання / уклад. О.Д. Паршакова. Краматорськ : ДДМА, 2009. 41 с.
6. Фурса М. Понятійно-структурний аналіз національної свідомості: автореф. дис... канд. філос. наук: 09.00.03. Львів, 1996. 23 с.

*Олександра Самборська,
здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
спеціальність 061 Журналістика,
Національний університет «Львівська політехніка»,
Науковий керівник – кандидат наук із соціальних комунікацій,
доцент Зоряна Галаджун*

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ВОЛОДИМИР ЗЕЛЕНСЬКИЙ НА СТОРІНКАХ ВИДАННЯ «УКРАЇНСЬКА ПРАВДА» (2019 – 2022 РОКИ)

«Українська правда» — українське суспільно-політичне медіа, яке заснував Георгій Гонгадзе у квітні 2000 року. Видання відіграло важливу роль у інформуванні громадськості під час Помаранчевої революції 2004 року та було форпостом української розслідувальної журналістики у 2007–2010 роках [4]. Інститут масової інформації неодноразово визначав «Українську правду» як одного з лідерів із дотримання журналістських стандартів серед всеукраїнських інтернет-видань [1, с. 2]. У виданні про Президента України Володимира Зеленського є багато матеріалів, починаючи від початку президентської кампанії 2019 року, на сьогодні про нього є окрема вкладка у переліку тем [3].

У 2019 році про В. Зеленського писали переважно як про шоумена, коміка чи актора, його громадська позиція чи діяльність не коментувалась. До прикладу, у статті «Зеленський зустрічався з політтехнологами щодо виборів» за 26 жовтня 2018 року є такі тези, як: «Шоумен, лідер «Кварталу 95» Володимир Зеленський, кандидатуру якого останнім часом включають у всі соціопитування щодо президентських виборів, зустрічався влітку з кількома політтехнологами», «До найближчого оточення актора, з яким В. Зеленський працює по виборах, зараховують лідера партії «Слуга народу» Івана Баканова, Бориса та Сергія Шефірів, Сергія Трофімова та Юрія Костюка. Всі вони є керівниками та сценаристами студії «Квартал 95», «Саме ці люди разом із В. Зеленським створюють кіношну передвиборчу кампанію», «...Через брак політичного, економічного та управлінського досвіду команда “Кварталу” бере поради в експертів...». У матеріалі від 21 січня того ж року «Партія висунула Зеленського в президенти» згадується про його бізнес в Росії, який він спочатку заперечував. Словосполучення: «шоумен і кандидат в президенти Володимир Зеленський» зустрічається майже в кожній статті в якій про нього згадується. Ось кілька уривків: «Шоумен і кандидат в президенти Володимир Зеленський заявив, що зміщення часу зі зверненням президента Петра Порошенка в новорічну ніч на телеканалі «1+1» було

технічною помилкою», «Шоумен Володимир Зеленський, який раніше заявив про намір балотуватися в президенти України, має бізнес в Росії попри запевнення про його закриття у 2014 році», «Шоумен, один із засновників студії «Квартал-95» Володимир Зеленський вважає, що з Росією щодо Донбасу «доведеться домовлятися». Інколи траплялися і статті де вживається слово «клоун». Наприклад стаття: «Зеленський запустив новий челендж – «Я клоун», починається зі слів: «Кандидат у президенти Володимир Зеленський запустив новий виклик у соцмережах, де просить українців розповісти, що робить їх клоунами». Видання містить матеріали політичних експертів та аналітиків в яких В. Зеленський аналізувався як актор і шоумен, який іде у політику. До прикладу, можна назвати статтю Олексія Мінакова «Результативні коміки у політиці, або В. Зеленський – це не смішно». Деякі заголовки були іронічно – саркастичними, зокрема – «Володимир Зеленський: 1 квітня – офігенний день для перемоги клоуна», «Вибори у шапіто. Звідки беруться преZEденти-коміки».

З наближенням виборів у статтях почало з'являється словосполучення «екс-шоумен». Всі події за участю В. Зеленського, що оглядалися у виданні так чи інакше стосуються переважно російсько – української війни. Як і раніше для заголовка газета використовує якусь із цитат В. Зеленського, підбором яких і далі формуючи образ людини, яка говорить прямо та не дипломатично. Прикладом можуть бути такі заголовки, як: «Ми перемогли Росію в битві за думки світу – В. Зеленський», «В. Зеленський: Ворог спробує зробити останні дні року темними і складними», «В. Зеленський: На Донбасі окупанти знищують кожне місто й село, щоб не було будівель для оборони». Також у виданні були матеріали про зустрічі з іншими політичними лідерами, згадки та цитування інтерв'ю В. Зеленського різними світовими виданнями, ремарки про президента України представників політичної еліти різних країн тощо.

У 2020 році новообраному Президенту також приділялось багато уваги на шпальтах «Української правди». Вже не використовувалося слів, що звучали поряд з його іменем у попередньому році, про нього пишуть лише як про главу держави. Матеріали не мають суто позитивного забарвлення, присутня критика та позиції інших партій. Наприклад є стаття: «У «ЄС» обурені, що Зеленський не коментує роль Росії у трагедії літака» за 13 січня 2020 року, де відображено позицію партії П. Порошенка, стосовно реакції В. Зеленського на трагедію в Ірані. Зокрема, цитується інтерв'ю В. Зеленського ізраїльському виданню «The Times of Israel», де він відзначив, що президент Росії Володимир Путін розуміє його позицію про те, що Україна є незалежною країною. Загалом, тематика матеріалів видання стосувалась окупованого Криму та обміну полоненими, Норманського формату та зустрічей з різними світовими лідерами, економічному форуму в Даосі та поїздка до Оману. Описуються також його візити на військові навчання та на передову. Є багато матеріалів про призначення та відставки в Офісі Президента та регіонах. Що ж стосується його образу, то В. Зеленський зображений таким собі «кандидатом для більшості», Президентом в якому кожен виборець знайшов потрібні йому риси. У статті П. Казаріна «Who is mister Zelensky?» є цікава теза, що підтверджує цей образ, як кандидата для всіх. Він пише, що кандидат виступає у ролі розмальовки, на яку кожен виборець самостійно обирає фломастери. В статті цього ж автора «Володимир Зеленський «Антип'ятий президент» розвивається думка про те, що якщо в першому турі люди могли обирати кандидата через щось, що їм до вподоби в ньому, то у другому вже голосували проти когось. Увагу зосереджено на спробах В. Зеленського бути геть не таким як П. Порошенко – бути людиною з народу, а не олігархом; бути недосвідченим політичним діячем, а не людиною з багаторічним досвідом; бути президентом миру, а не війни.

Головними політичними подіями 2021 року були відставка А. Авакова, справа проти В. Медвечука, новий міністр внутрішніх справ, провалена спецоперація по затриманні в Україні ПВК «Вагнер», спроби ввести в дію Закон про деолігархізацію та Кримська платформа. Тематика матеріалів про В. Зеленського була досить різноманітною. Зокрема, в цьому онлайн - виданні президента часто цитували, але, здебільшого, не було аналізу його персони, а лише переказ його виступу чи реакції на певні події чи процеси. Зокрема, як приклад, можна назвати наступні заголовки матеріалів: «В.О. Зеленський: НАТО – це єдиний шлях до закінчення війни на Донбасі», «В. Зеленський: Канали Порошенка показують агентів Кремля частіше, ніж масло Roshen», «В. Зеленський: Ввели санкції проти топ-10 української контрабанди». Вже у самому матеріалі, та в інших статтях, простежується вибудовування образу «Я не він». Наприклад в статті за 5 лютого 2021 року наводиться цитата із відеозвернення В.Зеленського, де він каже: «Скажіть, а чому тоді на каналах ярого борця з російською пропагандою і її агентами цих самих агентів в останні три дні показують частіше, ніж рекламу вашого нового масла «Рошен»?». Така теза зображає його, як людину з народу, яка не добирає слів та переходить на особистості для висловлення власної думки. Також є матеріали, які розповідають про дії В. Зеленського, без прямої критики чи аналізу його особи («В. Зеленський схвалив військову стратегію, яка охоплює повномасштабну війну», «В. Зеленський провів велику таємну нараду з генералами – О. Данілов» тощо). Є ряд аналітичних матеріалів, в яких аналізується образ В. Зеленського, зокрема в статті: «Від творців «Слуги народу». Як виглядає зсередини влада Зеленського» за 1 квітня 2021 року автор Романюк Р. пише про те, що глава держави і надалі експлуатує образ Василя Голобородька із серіалу «Слуга Народу». Михайло Дубинянський в статті «Наш острів Елліс», за 7 лютого 2021 року пише про те, що репліка Зеленського — «У мене є дуже просте питання: пане президенте, чому ми досі не в НАТО?» є своєрідною геополітичною сповіддю. Також його цитата про те, що «Це дуже неприємно – відчувати, що ти стоїш із простягнутою рукою» вкотре підтверджує образ людини, яка не «грається в дипломатію», а висловлюється, як звичайна людина з народу.

Загалом, у виданні «Українська правда» у 2019 році зі 1909 публікацій у 94 (5%) згадувався В. Зеленський. Більшість з них були присвячені президентській кампанії і результатам виборів. Впродовж 2020 року вийшло 1765 публікацій, у 263 (15%) з яких йшлося про Президента України. Левова доля з них були пов'язані з його роботою на посаді президента, зокрема з реформами в країні, боротьбою з корупцією та зовнішньополітичною діяльністю. У 2021 році було 2424 публікацій 436 (18%) з яких торкнулися особи В. Зеленського, зокрема його зовнішньополітичній діяльності, ситуації на Сході України, відносинам з Росією та іноземними партнерами. Впродовж 2022 року гарант вже згадувався у 1173 (43%) матеріалах зі 2717. Більшість із них були пов'язані з повномасштабним вторгненням та зовнішньополітичною діяльністю, зокрема з відносинами зі США та Європейським Союзом.

Список використаної літератури

1. Білий список 10 медіа, що стали найякіснішими. Інститут масової інформації. 2021. URL: <https://imi.org.ua/monitorings/bilyj-spysok-10-media-shho-staly-najyakisnishymy-i41541>.
2. ІМІ склав список 10 сайтів з якісною інформацією. Інститут масової інформації. 2021. URL: <https://web.archive.org/web/20210122000226/https://imi.org.ua/news/imi-sklav-spysok-10-sajtiv-z-yakisnoyu-informatsiyeyu-i37201>.

3. Зеленський. Українська правда. 2019-2022. URL: <https://www.pravda.com.ua/tags/zelenisky/>.
4. Українська правда. URL: <https://www.wiki-data.uk-ua.nina.az/Epravda.com.ua.html>.

Андрій Цуп,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти,
спеціальність 061 Журналістика,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
Науковий керівник – кандидат філологічних наук,
доцент **Наталія Дащенко**

СВІТОВІ ТРАДИЦІЇ МІЖПАРЛАМЕНТСЬКОЇ КОМУНІКАЦІЇ ВИСОКОГО РІВНЯ

Світові традиції міжпарламентських зв'язків високого рівня – це система зустрічей, переговорів та інших форм взаємодії між національними парламентами, що спрямована на співпрацю та обмін досвідом. Ці зв'язки побудовані на основі спільної мети – забезпечення миру, стабільності та процвітання у всьому світі.

Однією з найвідоміших традицій є Міжпарламентський союз (далі – МПС), заснований у 1889 р. МПС є найстарішим і найбільш поширеним міжнародним парламентським об'єднанням. Він об'єднує національні парламенти з різних країн, забезпечуючи платформу для діалогу та співпраці в багатьох сферах, включаючи політику, економіку, культуру та освіту.

Іншою відомою традицією є Парламентський світовий форум, створений у 1999 р. Це міжнародне об'єднання парламентаріїв з різних країн, що забезпечує платформу для обговорення глобальних проблем та пошуку рішень, спрямованих на забезпечення миру, стабільності та розвитку у всьому світі.

Третім відомим об'єднанням є Асамблея парламентської Ради Європи, створена у 1949 р. Ця організація забезпечує співпрацю між національними парламентами Європейського Союзу та між іншими країнами Європи, зокрема у сферах прав людини, правосуддя, демократії та правової держави.

Інші відомі об'єднання включають Міжпарламентський союз Африки, Міжпарламентський союз Південної Америки, Міжпарламентську асамблею Південно-Східної Азії та ін. Вони спрямовані на співпрацю та обмін досвідом між національними парламентами різних регіонів світу.

Усі ці об'єднання сприяють розвитку міжнародної співпраці між національними парламентами, забезпечують платформи для обговорення спільних проблем та пошуку рішень, спрямованих на забезпечення миру і стабільності у світі.

Сучасні парламенти, окрім своїх традиційних обов'язків, займаються активною міжнародною діяльністю та все частіше виконують функції конституційних органів зовнішніх відносин. З огляду на певні особливості, які зумовлені формою правління, вони мають значну кількість повноважень у зовнішньополітичній сфері та здійснюють безпосередні контакти з органами та посадовими особами інших країн. Співпраця з зарубіжними парламентами та їх окремими представниками є одним із пріоритетних напрямків діяльності парламентів у зовнішньополітичній сфері. Незважаючи на це, міжпарламентське співробітництво не отримало достатньої уваги і визнання як важливий